



תת"ע 7792/04/15 - וליד דבאח נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 7792-04-15 מדינת ישראל נ' דבאח

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	וליד דבאח
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.6.2015.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 23.7.15; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כמעט 7.5 שנים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו 12.05.2022)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אין מחלוקת, כפי שעולה מתצהיר המבקש, כי הנאשם זומן והתייצב לדיון הראשון שהיה קבוע בענייניו ליום 29.4.15; אלא שלטענת המבקש, תובע מסר לו כי התיק טרם נפתח, וכי יקבל זימון חדש, והוא מעולם לא קיבל זימון ולא ידע על מועד הדיון הנדחה ב 10.6.15 בו נשפט בהיעדרו.

אין חולק כי המבקש לא קיבל זימון למועד הדיון השני בו נשפט בהיעדרו (אישור מסירה בתיק בית המשפט חזר בציון



"לא ידוע במען", אולם נוכח העובדה שהמבקש זומן כדן, והתייצב, לדיון הראשון בעניינו, ועל פי הצהרתו נמסר לו כי יקבל זימון חדש, הרי שהיה על המבקש לברר למתי נדחה הדיון; והמבקש לא הסביר מדוע לא עשה כן משך כ-7.5 שנים, גם לאחר שקיבל את פסק הדין, ופנה לבית המשפט בשיהוי כה משמעותי של שנים רבות; ולפיכך, אין לו להלין אלא על עצמו ועל מחדלו; ויש גם בשיהוי הניכר כדי לבסס דחייתו של הבקשה.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו. שכן, מצופה היה מהמבקש, אשר קיבל את פסק הדין עוד בשנת 2015, שיפנה ללא דיחוי לבית המשפט ויטען את הגנתו הנטענת; ועצם העובדה שהמבקש השלים עם פסק הדין משך שנים כה רבות מעידה שלא נגרם לו כל עיוות דין.

יתרה מכך, אין במסמכים שצורפו לבקשה כדי להעיד על כך שהמבקש החזיק במועד הרלבנטי רישיון נהיגה תקף בישראל לסוג הרכב הרלבנטי.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשפ"ג, 13 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.